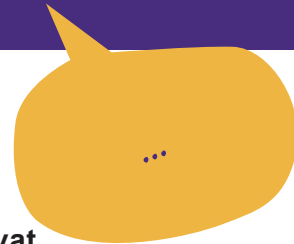

LISTY PODZIMNÍ 3

středa 16. 10. 2024 / denní zpravodaj 48. ČDP / cldp.cz

Adam Jurčík a Daniel Klouda: Jsme rádi, že diváci na náš punkový styl přistoupili

Text k inscenaci Mafiano vznikl původně pro divadelní festival. Jak dlouhou cestu text ušel a jak moc se změnil, než jste inscenaci premiérovali?

Daniel, Adam: Text vznikl trochu na poslední chvíli, takže jsme ho stihli víc změnit jenom jednou po první čtené zkoušce. Dál jsme ho vybrušovali už za pochodu před každým dalším představením. Prohlubovali se „backstories“ ústředních protagonistů, zpětně se látaly logické díry v ději (nejlépe tak, aby z toho vylezly nové vtipy), krátili jsme motivy, které vyzněly do ztracena nebo neměly takový ohlas, na zkouškách se rodily další nápady, které se připsávaly, a tak podobně. Razantnějším přepisem ale text od svého vzniku neprošel.

Danieli, když jste text tvořili, věděl jste od začátku, že role šmejdského prodejce hrnců bude vaše?

D: Jako autor si píšu postavy na tělo, protože si potřebuju jednotlivé situace předehrát, abych pak nějak vypotil, jak by daná postava reagovala. Co se týče postavy šmejda, když jsem našel klíč, jak tuhle už trochu ohranou karikaturu nekalého podomního prodejce ozvláštnit a zevtipnit, začal jsem vymýšlet všemožné absurdní asociace se seniory, což mě hodně bavilo. Po šmejdovi jsem tedy při rozdělování rolí pomrkal a finální rozhodnutí podpořilo i to, že jsem během prvních zkoušek měl jiné povinnosti, takže jsem potřeboval roli, která nepotřebuje tolik aranžování s ostatními.

Lístek #3: Mafiano

„Chlapi, máme problém. Někdo nám leze do revíru.“

„Máme to vyřešit po starým způsobu?“

„Ne! Jen se ujistěte, že nám nevyfoukli permanentky do 4. řady.“

Adame, jak těžké bylo režirovat sám sebe?

A: Režirovat sám sebe asi pořádně nejde. Když se zkoušely scény komisaře Kramera, režiroval hlavně Dan, Anička a další členové ansámblu. Společně jsme pak hledali klíč k boření čtvrté stěny – nakolik diváky kontaktovat, nakolik promlouvat pouze k sobě – a ladili ten správný balanc mezi Columbem, Philem Marlowem a drsným Harrym.

S inscenací slavíte od národní přehlídky ve Volyni velký úspěch, máte hodně štací. Čekali jste to?

D, A: Ne, vůbec. Svět přehlídek amatérského divadla nám byl navíc do té doby cizí. Přihlásili jsme se s cílem odnést si zpětnou vazbu od diváků a poroty. Že na náš punkový styl přistoupili, pro nás bylo s každým postupem čím dál tím větším překvapením. Štěstí na milou porotu a perfektně naladěné diváky nám šlo bezpochyby naproti, obzvlášť ve Volyni.

Jaký je váš nejoblíbenější mafiánský film?

D: Já se nemůžu rozhodnout mezi filmy Casino a Goodfellas, oba od Martina Scorseseho.

A: Já bych k tomu přidal Zjizvenou tvář od Briana De Palmy.

D, A: Mafiánské filmy nám sloužily spíš jako referenční body. Máme tam na ně různé poschovávané odkazy, které fungují především pro naše vlastní potěšení, ale věříme, že to aspoň někomu v publiku zvedne koutek úst. Při psaní Mafiana jsme spíš využívali inspirační zdroje komediálního rázu, jsme odchováni filmovými parodiemi amerického tria ZAZ, Žhavými výstřely a podobně. Zpětně jsme pak zjistili, že využíváme i některé komediální principy odkoukané od Guye Ritchieho nebo Monty Pythonů.

A: A já jsem v době, kdy text vznikl, hrál GTA V, takže se možná nějaká inspirace najde i tam. (smích)

**Výstava knižních ilustrací
Anety Františky Holasové
k vidění do soboty ve spodním
patře v divadelní kavárně.**

středa 16. 10. 2024 / IG: ceskolipsky_divadelni_podzim / cldp.cz

Působivá vizuální show s hlubokým přesahem

Českolipský divadelní podzim nabízí svým návštěvníkům divadlo nejrůznějších žánrů a podob, do nichž s takřka každoroční pravidelností patří i divadlo taneční a pohybové. Zástupcem tohoto žánru v letošním programu je soubor Lenka Vagnerová & Company a jejich oceňovaná inscenace Panoptikum.

Performance se inspiroje tématem dnes už možná trochu zapomenutým, nicméně ve své době v neblahém slova smyslu velice populárním, fenoménem freak shows, tedy panoptik, s nimiž zejména v Anglii a Americe minulých staletí putovní společnosti objížděly města a pro pobavení publika vystavovaly na odiv různě se odlišující lidi či jejich zvláštní dovednosti. Na scéně připomínající cirkusovou manéž se tak za zvuků hudby jako z pouťových flašinetů setkáváme třeba se siamskými dvojčaty, sloním mužem či hadí ženou, kteří pod nemilosrdnou taktovkou jakéhosi principála vystupují pro pobavení společnosti, která je ale pro jejich jinakost zavrhlá. Jak se tóny hudby mění z pouťových flašinetů do mrazivých i jímavých nálad, prohlubuje se i pohled do duší jednotlivých postav, které nechtějí být jen loutkami v panoptiku čekajícími na údiv, zděšení či opovržení diváků, ale plnohodnotnými lidmi se svojí důstojností, touhami a sny. Celých 90 minut se tak balancuje na pomezí humoru, kouzelnických triků, ale také mrazení a dojemných momentů, které nenechají diváka chladným a akcentují témata, která jsou ústředním motivem inscenace, jako lidská důstojnost, strach z neznámého, ale i prodejnost a hranice zábavy.

Panoptikum nám připravilo jedinečný zážitek v podobě efektní show postavené na skvělých výkonech tanečníků, působivé hudbě, světelném designu a kostýmech i iluzionistických tricích, show, které však bylo vdechnuto silné téma.

Po jednodenní pauze se tak návštěvníkům včera dostalo úplně jiného druhu divadla i úplně jiného zážitku a středa ten pomyslný žánrový ukazatel zase otočí úplně jinam, a to je na festivalu krásné!

Ohlasy / Panoptikum

„Skvělé, strhující, velmi nápadité.“

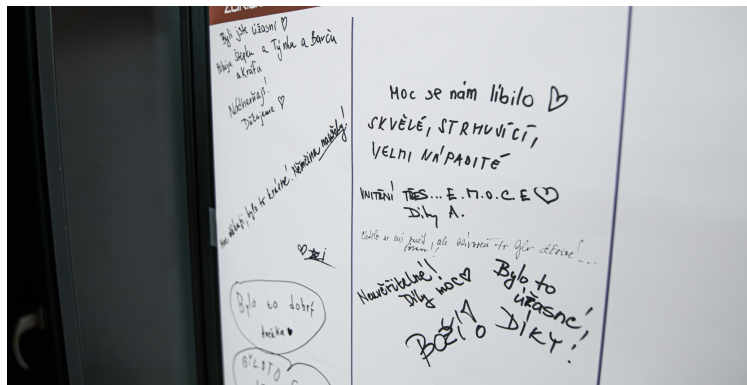
„Chtělo se mi smát, ale zároveň to bylo děsivé.“

„Herecké výkony top, choreografie top, hudba top, scéna top, režie top. Uf. Boží.“

„Neuvěřitelné! Díky moc.“

„Jsem obyčejný návštěvník, který chodí na festival právě proto, abych viděla hry, ke kterým se normálně nedostanu. Jsem spokojená.“

„Můžete mi říct jak udělali to zrcadlo? Kouzelnické i další triky byly fakt skvělé, zábavné, dechberoucí.“

Koukej přijít na čtvrtední premiéru! Odpoledne s Lakrimáčkem

Populární českolipská dvojice herců Divadelního klubu Jirásek Václav Klapka a Vladimíra Zborníková se po inscenacích Tanga pro Ježíška a Maude, Lionel a prst Jacksona Pollocka, které byly obě součástí programu Jiráskova Hronova, vrací se třetí úzkou spoluprací. Hořká komedie o loutkoherečce a imitátorovi je završením neplánované trilogie vyprávějící o životě, umění a vůbec. A vy u toho musíte být.

17. 10., Jiráskovo divadlo